

1 זכריה פרק ב

א וַאֲשָׂא אֶת-עֵינַי, וָאָרָא; וַהֲנֵה, אַרְבַּע קַרְנוֹת. ב וָאָמַר, אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בֵּי-מֶה-אֵלֶּה; וַיֹּאמֶר אֵלַי--אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת-יְהוּדָה, אֶת-יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַם. {ס} ג וַיִּרְאֵנִי יְהוָה, אַרְבַּעַה חֲרָשִׁים. ד וָאָמַר, מַה אֵלֶּה בְּאֵיִם לַעֲשׂוֹת; וַיֹּאמֶר לֵאמֹר, אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר-זָרוּ אֶת-יְהוּדָה כַּפִּי-אִישׁ לֹא-נִשָּׂא רֹאשׁוֹ, וַיִּבְאוּ אֵלֶּה לְהַחְרִיד אֹתָם, לִידוֹת אֶת-קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנִּשְׂאִים קַרְן אֶל-אַרְצָה יְהוּדָה לְזָרוֹתֶיהָ. {ס} ה וַאֲשָׂא עֵינַי וָאָרָא, וַהֲנֵה-אִישׁ; וּבְיָדוֹ, חֶבֶל מִדָּה. ו וָאָמַר, אַנְהָ אֵתָה הַלֵּךְ; וַיֹּאמֶר אֵלַי, לָמַד אֶת-יְרוּשָׁלַם, לְרֵאוֹת כַּמֶּה-רַחְבָּה, וְכַמֶּה אַרְבָּה. ז וַהֲנֵה, הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בֵּי--יָצָא; וַיִּמְלֹאךָ אַחֵר, יָצָא לְקִרְאָתוֹ. ח וַיֹּאמֶר אֵלַי--רַץ דָּבַר אֶל-הַנְּעָר הַזֶּה, לֵאמֹר: פְּרֹזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַם, מֵרַב אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ. ט וַאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נְאֻם-יְהוָה, חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב; וּלְכַבּוֹד, אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. י הוּא הוּא, וְנָסוּ מֵאַרְצָה צִפּוֹן--נְאֻם-יְהוָה: כִּי כָאֲרַבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם, פִּרְשָׁתַי אֲתַכֶּם--נְאֻם-יְהוָה. יא הוּא צִיּוֹן, הַמְּלִטִי--יִוָּשֶׁבֶת, בַּת-בְּבֶל. {ס} יב כִּי כֹה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, אֲחֵר כְּבוֹד, שְׁלַחְנֵי אֶל-הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים אֲתַכֶּם: כִּי הִנֵּגַע בְּכֶם, נִגַּע בְּבַבְת עֵינֵי. יג כִּי הִנְנִי מֵנִיף אֶת-יָדַי, עֲלֵיכֶם, וְהָיוּ שְׁלָל, לְעַבְדֵיכֶם; וַיְדַעְתֶּם, כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנֵי. {ס} יד רְנִי וְשִׂמְחִי, בַּת-צִיּוֹן--כִּי הִנְנִי-בָא וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ, נְאֻם-יְהוָה. טו וְנָלוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא, וְהָיוּ לִי לְעָם; וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ--וַיְדַעְתָּ, כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנֵי אֲלֵיךָ. טז וְנָחַל יְהוָה אֶת-יְהוּדָה חֶלְקוֹ, עַל-אֲדָמַת הַקִּדָּשׁ; וּבָחַר עוֹד, בִּירוּשָׁלַם. יז הֵס כָּל-בָּשָׂר, מִפְּנֵי יְהוָה--כִּי נְעוֹר, מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ.

1 And I lifted up mine eyes, and saw, and behold four horns. 2 And I said unto the angel that spoke with me: 'What are these?' And he said unto me: 'These are the horns which have scattered Judah, Israel, and Jerusalem.' {S} 3 And the LORD showed me four craftsmen. 4 Then said I: 'What come these to do?' And he spoke, saying: 'These--the horns which scattered Judah, so that no man did lift up his head--these then are come to frighten them, to cast down the horns of the nations, which lifted up their horn against the land of Judah to scatter it.' {S} 5 And I lifted up mine eyes, and saw, and behold a man with a measuring line in his hand. 6 Then said I: 'Whither goest thou?' And he said unto me: 'To measure Jerusalem, to see what is the breadth thereof, and what is the length thereof.' 7 And, behold, the angel that spoke with me went forth, and another angel went out to meet him, 8 and said unto him: 'Run, speak to this young man, saying: 'Jerusalem shall be inhabited without walls for the multitude of men and cattle therein. 9 For I, saith the LORD, will be unto her a wall of fire round about, and I will be the glory in the midst of her. 10 Ho, ho, flee then from the land of the north, saith the LORD; for I have spread you abroad as the four winds of the heaven, saith the LORD. 11 Ho, Zion, escape, thou that dwellest with the daughter of Babylon.' {S} 12 For thus saith the LORD of hosts who sent me after glory unto the nations which spoiled you: 'Surely, he that toucheth you toucheth the apple of his eye. 13 For, behold, I will shake My hand over them, and they shall be a spoil to those that served them'; and ye shall know that the LORD of hosts hath sent me. {S} 14 'Sing and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the LORD. 15 And many nations shall join themselves to the LORD in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee'; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto thee. 16 And the LORD shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again. 17 Be silent, all flesh, before the LORD; for He is aroused out of His holy habitation

2 זכריה פרק ג

א וַיִּרְאֵנִי, אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, עֹמֵד, לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה; וַהֲשִׁטֹן עֹמֵד עַל-מִינּוֹ, לְשִׁטְנוֹ. ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן, וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ, הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם; הֲלוֹא זֶה אֹד, מִצַּל מַאֲשׁ. ג וַיְהוֹשֻׁעַ, הָיָה לְבֶשׂ בְּגָדִים צוּאִים; וְעֹמֵד, לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ. ד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר, אֶל-הַעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר, הַסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים, מֵעַלְיֹ; וַיֹּאמֶר אֵלַי, רָאה הֶעָבְרַתִּי מֵעֲלֶיךָ עֹנֵךְ, וְהַלְבַּשׁ אֹתְךָ, מַחְלָצוֹת. ה וָאָמַר, נִשְׂיִמוּ צִנִּיף טְהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ; וְנִשְׂיִמוּ הַצִּנִּיף הַטְהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ, וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְּגָדִים, וַיִּמְלֹאךָ יְהוָה, עֹמֵד. ו וַיַּעַד מַלְאָךְ יְהוָה, בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. ז כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, אִם-בְּדַרְכֵי תֵלֵךְ וְאִם אֶת-מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר, וְגַם-אֵתָה תִדְוֶן אֶת-בֵּיתִי, וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֲצָרֵי-וְנִתְתִּי לְךָ מֵהַלְכִים, בְּיוֹן הַעֹמְדִים הָאֵלֶּה. ח שְׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, אֵתָה וְרַעֲיָד הַיִּשְׁבִּים לִפְנֵיךָ--כִּי-אֲנִשִּׁי מוֹפֵת, הִמָּה: כִּי-הִנְנִי מְבִיא אֶת-עַבְדֵי, צָמַח. ט כִּי הִנֵּה הָאֶבֶן, אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ--עַל-אֶבֶן אַחַת, שְׁבַע עֵינַיִם; הִנְנִי מִפְתַּח פֶּתַחָהּ, נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת, וַיִּמְשָׁתִּי אֶת-עֵוֹן הָאֶרֶץ-הַהִיא, בַּיּוֹם אֶחָד. י בַּיּוֹם הַהוּא, נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת, תִּקְרְאוּ, אִישׁ לְרֵעֵהוּ--אֶל-תַּחַת גִּפְּוֹ, וְאֶל-תַּחַת תַּאֲנָה.

1 And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the LORD, and Satan standing at his right hand to accuse him. 2 And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?' 3 Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel. 4 And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.' 5 And I said: 'Let them set a fair mitre upon his head.' So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the LORD stood by. 6 And the angel of the LORD forewarned Joshua, saying: 7 'Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My house, and wilt also keep My courts, then I will give thee free access among these that stand by. 8 Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee; for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot. 9 For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day. 10 In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.

3 זכריה פרק ד

א וישב, המלאך הדבר בי; ויעירני, פאיש אָשֶׁר-יעוֹר מִשְׁנָתוֹ. ב ויאמר אלי, מה אתה ראה; ויאמר (ואמר) ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על-ראשה, ושבעה נרותיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות, לנרות אשר על-ראשה. ג ושנים זיתים, עליה: אחד מימין הגלה, ואחד על-שמאלה. ד ואען, ואמר, אל-המלאך הדבר בי, לאמר: מה-אלה, אדני. ה ויען המלאך הדבר בי, ויאמר אלי, הלוא ידעת, מה-המה אלה; ואמר, לא אדני. ו ויען ויאמר אלי, לאמר, זה דבר-הנה, אל-זרבל לאמר: לא בחיל, ולא בכח--כי אם-ברוחי, אמר והנה צבאות. ז מי-אתה הר-הגדול לפני זרבל, למישר; והוציא, את-האבן הראשה--תשאות, חן חן לה

1 And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep. 2 And he said unto me: 'What seest thou?' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof; 3 and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof.' 4 And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?' 5 Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.' 6 Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the LORD unto Zerubbabel, saying: Not by might, nor by power, but by My spirit, saith the LORD of hosts. 7 Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it

4 במדבר פרק ז

א ויהי ביום כלות משה להקים את-המשכן, וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו, ואת-המזבח, ואת-כל-כליו; וימשחם, ויקדש אתם. ב ויקריבו נשיאי ישראל, ראשי בית אבתם. פד זאת חנכת המזבח, ביום המשח אתו, מאת, נשיאי ישראל: קצרת כסף שתים עשרה, מזרקי-כסף שנים עשר, כפות זהב, שתים עשרה

5) Early in the morning on the twenty-fifth day of the ninth month, which is the month of Kislev, in the one hundred forty-eighth year, they rose and offered sacrifice, as the law directs, on the new altar of the burn offering that they had built. At the very season and on the very day that the Gentiles had profaned it, it was dedicated with songs and harps and lutes and cymbals... **So they celebrated the dedication of the altar for eight days, and joyfully offered burnt offerings... Then Judas and his brothers and all the assembly of Israel determined that every year at that season the days of dedication of the altar should**

be observed with joy and gladness for eight days, beginning with the twenty-fifth day of the month of Kislev.

(1 Maccabees 4:52-59)

(6) שמות פרק כה: ח ועשוי לי, מקדש; ושכנתי, בתוכם

(7) מלכים א פרק ו: יג ושכנתי, בתוך בני ישראל, ולא אעזב, את-עמי ישראל

(8) יחזקאל פרק מג: ט עתה ירחקו את-זנותם, ויגרי מלכיהם--ממני; ושכנתי בתוכם, לעולם

(9) בראשית פרק מא: יד וישלח פרעה ויקרא את-יוסף, ויריצהו מן-הבור; ויגלח ויחלף שמלתיו, ויבא אל-פרעה

מב ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו, ויתן אתה על-יד יוסף; וילבש אתו בגדי-שש, וישם רבד הזהב על-צוארו.

(10) אסתר פרק ה: א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית

Crossing of the Red Sea (בשלח)	Deborah's song of victory (Judges 4--5)
Apostasy with the Golden Calf (כי-תשא)	Apostasy in the time of Elijah (1 Kgs 18)
Celebration of paschal lamb in Egypt (פסח)	Paschal offering in land of Canaan (Joshua 5-6)
Spies and their failure (שלח לך)	second wave of spies and Rahab (Joshua 2)

Aging of Avraham and gifts of inheritance before death (חיי שרה)	Aging of David and transfer of royalty (1 Kgs 1)
Awakening of pharaoh and recognition that Joseph has divine wisdom (מקץ)	Dream and awakening of Solomon, and recognition of his divine wisdom (Kgs 3-4)
Final song of Moses/ Divine favors (האזינו)	Final song of David/thanks for victories (1 Sam22)

Preparations and depictions of building mishkan (תרומה, ויקהל, פקודי)	Depictions of the building of the temple (1 kgs 5-12)
Altar for the priests in the tabernacle and its purification (תצוה)	Altar for the new post-exilic temple and its purification (Ezek 43)
Regulation of the personal status of the priests (אמור)	Same theme for post-exilic priesthood (Ezek 44)

(11) ישעיהו פרק מב: א הן עבדי אתמך-בו, בחירי רצתה נפשי; נתתי רוחי עליו, משפט לגוים יוציא. ב לא יצעק, ולא ישא; ולא-ישמיע בחוץ, קולו. ג קנה רצוץ לא לשבור, ופשתה כהה לא יכבנה; לאמת, יוציא משפט. ד לא יכהה ולא ירוץ, עד-ישים בארץ משפט; ולתורתו, איים יחלו. ה כה-אמר האל יהוה, בורא השמים ונוטיהם, רקע הארץ, וצאצאיה; נתן נשמה לעם עליה, ורוח להלכים בה. ו אני יהוה קראתיך בצדק, ואחזק בידך; ואצרך, ואתנך לברית עם--לאור גוים. ז לפקח, עינים ערות; להוציא ממסגר אסיר, מבית כלא לשבי חשף. ח אני יהוה, הוא שמי; וכבודי לאחור לא-אתן, ותהלתי לפסילים. ט הראשנות, הגה-באו; וחדשות אני מגיד, בטרם תצמחנה אשמיע אתכם

1 Behold My servant, whom I uphold; Mine elect, in whom My soul delighteth; I have put My spirit upon him, he shall make the right to go forth to the nations. 2 He shall not cry, nor lift up, nor cause his voice

to be heard in the street. **3** A bruised reed shall he not break, and the dimly burning wick shall he not quench; he shall make the right to go forth according to the truth. **4** He shall not fail nor be crushed, till he have set the right in the earth; and the isles shall wait for his teaching. **5** Thus saith God the LORD, He that created the heavens, and stretched them forth, He that spread forth the earth and that which cometh out of it, He that giveth breath unto the people upon it, and spirit to them that walk therein: **6** I the LORD have called thee in righteousness, and have taken hold of thy hand, and kept thee, and set thee for a covenant of the people, for a light of the nations; **7** To open the blind eyes, to bring out the prisoners from the dungeon, and them that sit in darkness out of the prison-house. **8** I am the LORD, that is My name; and My glory will I not give to another, neither My praise to graven images

12 ישעיהו פרק מא: ח ואתה ישראל עבדי, יעקב אשר בחרתיך; זרע, אברהם אהבי. ט אשר החזקתיך מקצות הארץ, ומציליה קראתיך; ואמר לך עבדי-אתה, בחרתיך ולא מאסתיך.

8 But thou, Israel, My servant, Jacob whom I have chosen, the seed of Abraham My friend;

13 מלאכי פרק א: א משא דבר-יהוה, אל-ישראל, בנד, מלאכי. ב אהבתי אתכם אמר יהוה, ואמרתם במה אהבתנו; הלוא-אח עשו ליעקב נאם-יהוה, ואהב את-יעקב. ג ואת-עשו, שנאתי; ונאשים את-הריו שממה, ואת-נחלתו לתנות מדבר. ד כי-תאמר אדם רשעו, ונשוב ונבנה חרבות--פה אמר יהוה צבאות, המה יבנו ואני אהרוס; וקראו להם גבול רשעה, והעם אשר-זעם יהוה עד-עולם. ה ועיניכם, תראינה; ואתם תאמרו יגדל יהוה, מעל לגבול ישראל. ו בן יכבד אב, ועבד אדניו; ואם-אב אני איה כבודי ואם-אדוני אני איה מוראי אמר יהוה צבאות, לכם הפהנים בזי שמי, ואמרתם, במה בזינו את-שמך. ז מגישים על-מזבחי לחם מואל, ואמרתם במה גאלנוך; באמרכם, שלחן יהוה נבזה הוא

1 The burden of the word of the LORD to Israel by Malachi. 2 I have loved you, saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein hast Thou loved us?' Was not Esau Jacob's brother? saith the LORD; yet I loved Jacob; 3 But Esau I hated, and made his mountains a desolation, and gave his heritage to the jackals of the wilderness. 4 Whereas Edom saith: 'We are beaten down, but we will return and build the waste places'; thus saith the LORD of hosts: They shall build, but I will throw down; and they shall be called the border of wickedness, and the people whom the LORD execrateth for ever. 5 And your eyes shall see, and ye shall say: 'The LORD is great beyond the border of Israel.' 6 A son honoureth his father, and a servant his master; if then I be a father, where is My honour? and if I be a master, where is My fear? saith the LORD of hosts unto you, O priests, that despise My name. And ye say: 'Wherein have we despised Thy name?' 7 Ye offer polluted bread upon Mine altar. And ye say: 'Wherein have we polluted thee?' In that ye say: 'The table of the LORD is contemptible.

14 יחזקאל פרק לו: טו ויהי דבר-יהוה, אלי לאמר. טז ואתה בן-אדם, קח-לך עץ אחד, וכתב עליו ליהודה, ולבני ישראל חברו; ולקח, עץ אחד, וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים, וכל-בית ישראל חברו. יז וקרב אתם אחד אל-אחד, לך--לעץ אחד; והיו לאחדים, בנדך. יח וכאשר יאמרו אלך, בני עמך לאמר: הלוא-תגיד לנו, מה-אלה לך. יט דבר אליהם, פה-אמר אדני יהוה, הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר בנד-אפרים, ושבטי ישראל חברו; ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה, ועשיתם לעץ אחד, והיו אחד, בנדי. כ והיו העצים אשר-תכתב עליהם, בנדך--לעניניהם. כא ודבר אליהם, פה-אמר אדני יהוה, הנה אני לקח את-בני ישראל, מבין הגוים אשר הלכו-שם; וקבצתי אתם מסביב, והבאתי אותם אל-אדמתם. כב ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ, בהרי ישראל, ומלך אחד יהיה לכלם, למלך; ולא יהיה- (יהיו-) עוד לשני גוים, ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד. כג ולא יטמאו עוד, בגלוליהם ובשקוציהם, ובכל, פשעיהם; והושעתי אתם, מפל מושבתיהם אשר חטאו בהם, וטהרתי אותם והיו-לי לעם, ואני אהיה להם לאלהים. כד ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחד יהיה לכלם; ובמשפטי ילכו, וחקותי ישמרו ועשו אותם. כה וישבו על-הארץ, אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו-בה, אבותיכם; וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם, עד-עולם, ודוד עבדי, נשיא להם לעולם. כו וכרתי להם ברית שלום, ברית עולם יהיה אותם; ונתתים והרביתם אותם, ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם. כז והיה משכני עליהם, והייתי להם לאלהים; והמה, יהיו-לי לעם. כח וידעו, הגוים, כי אני יהוה, מקדש את-ישראל--בהיות מקדשי בתוכם, לעולם

15 And the word of the LORD came unto me, saying: 16 'And thou, son of man, take thee one stick, and write upon it: For Judah, and for the children of Israel his companions; then take another stick, and write

upon it: For Joseph, the stick of Ephraim, and of all the house of Israel his companions; 17 and join them for thee one to another into one stick, that they may become one in thy hand. 18 And when the children of thy people shall speak unto thee, saying: Wilt thou not tell us what thou meanest by these? 19 say into them: Thus saith the Lord GOD: Behold, I will take the stick of Joseph, which is in the hand of Ephraim, and the tribes of Israel his companions; and I will put them unto him together with the stick of Judah, and make them one stick, and they shall be one in My hand. 20 And the sticks whereon thou writest shall be in thy hand before their eyes. 21 And say unto them: Thus saith the Lord GOD: Behold, I will take the children of Israel from among the nations, whither they are gone, and will gather them on every side, and bring them into their own land; 22 and I will make them one nation in the land, upon the mountains of Israel, and one king shall be king to them all; and they shall be no more two nations, neither shall they be divided into two kingdoms any more at all; 23 neither shall they defile themselves any more with their idols, nor with their detestable things, nor with any of their transgressions; but I will save them out of all their dwelling-places, wherein they have sinned, and will cleanse them; so shall they be My people, and I will be their God. 24 And My servant David shall be king over them, and they all shall have one shepherd; they shall also walk in Mine ordinances, and observe My statutes, and do them. 25 And they shall dwell in the land that I have given unto Jacob My servant, wherein your fathers dwelt; and they shall dwell therein, they, and their children, and their children's children, for ever; and David My servant shall be their prince for ever. 26 Moreover I will make a covenant of peace with them--it shall be an everlasting covenant with them; and I will establish them, and multiply them, and will set My sanctuary in the midst of them for ever. 27 My dwelling-place also shall be over them; and I will be their God, and they shall be My people. 28 And the nations shall know that I am the LORD that sanctify Israel, when My sanctuary shall be in the midst of them for ever

15 זכריה פרק ד : ח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר. ט וְדֵי זְרֻבָבֶל, יִסְדּוּ הַבַּיִת הַזֶּה--וַיְדִיּוּ תְבַצְעָנָה; וַיְדַעְתָּ, כִּי-יְהוָה צָבָאוֹת שְׁלַחְנֵי אֱלֹהֵיכֶם. י כִּי מִי בָז, לְיוֹם קָטְנוֹת, וַשְׂמַחוּ וַיֵּרְאוּ אֶת-הָאֲבֹן הַבְּדִיל בְּיַד זְרֻבָבֶל, שְׂבַע-אֱלֹהִים; עֵינַי יְהוָה, הִפְחָ מְשׁוֹטְטִים בְּכָל-הָאָרֶץ. יא וַאֲעֹן, וְאֵמַר אֲלֵיו: כ מה-שְׁנֵי הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה, עַל-יְמִין הַמִּנְוָה וְעַל-שְׂמֹאלָהּ. יב וַאֲעֹן שְׁנֵית, וְאֵמַר אֲלֵיו: מה-שְׁתֵּי שְׂבָלֵי הַזֵּיתִים, אֲשֶׁר בְּיַד שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזֶּהָב, הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם, הַזֶּהָב. יג וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר, הֲלוֹא יְדַעְתָּ מֵה-אֵלֶּה; וַאֲמַר, לֹא אֲדַנִּי. יד וַיֹּאמֶר, אֵלֶּה שְׁנֵי בְנֵי-הַיְצִהָר, הַעֲמֻדִים, עַל-אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ.

8 Moreover the word of the LORD came unto me, saying: **9** 'The hands of Zerubbabel have laid the foundation of this house; his hands shall also finish it; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto you. **10** For who hath despised the day of small things? even they shall see with joy the plummet in the hand of Zerubbabel, even these seven, which are the eyes of the LORD, that run to and fro through the whole earth.' **11** Then answered I, and said unto him: 'What are these two olive-trees upon the right side of the candlestick and upon the left side thereof?' **12** And I answered the second time, and said unto him: 'What are these two olive branches, which are beside the two golden spouts, that empty the golden oil out of themselves?' **13** And he answered me and said: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.' **14** Then said he: 'These are the two anointed ones, that stand by the Lord of the whole earth